

Daniel Kitabı - Sayı Elli Dört

Son Günlerin Açığa Çıkarılması: Daniell'in Anlama Arayışı

Jeff Pippenger

2024-01-18

Yakın tarihli bir makaleyi Peygamberler ve Krallar'dan bir pasajla bitirdik; burada Bayan White, Daniel'in, "Yeremya aracılığıyla önceden bildirilen yetmiş yıllık sürgünün, görümde göksel ziyaretçinin Tanrı'nın tapınağının arındırılmasından önce geçmesi gerektiğini ilan ettiğini işittiği iki bin üç yüz yıla olan ilişkiyi anlamaya" çalıştığını belirtmişti.

Başka bir görüm vasıtasıyla gelecekteki olaylar üzerine daha fazla ışık tutuldu; ve bu görümün sonunda Daniel, 'bir kutsalın konuştuğunu ve konuşan o kutsala bir başka kutsalın, "Görüm ne kadar sürecek?" diye sorduğunu' işitti. Daniel 8:13. Verilen cevap, 'İki bin üç yüz gün; sonra kutsal yer arındırılacak' (ayet 14), onu şaşkınlığa boğdu. Görümün anlamını hararetle aradı. Yeremya aracılığıyla önceden bildirilen yetmiş yıllık esaretin, görümde göksel bir ziyaretçinin Tanrı'nın kutsal yerinin arındırılmasından önce geçmesi gerektiğini bildirdiği iki bin üç yüz yıla olan ilişkisini anlayamıyordu. Melek Cebrail ona kısmi bir yorum verdi; yine de peygamber, 'Görüm ... birçok gün için olacaktır' sözlerini işittiğinde bayılıp düştü. Deneyimine ilişkin olarak şöyle kaydeder: 'Ben Daniel bayıldım ve birkaç gün hasta yattım; sonra kalktım ve kralın işlerini yaptım; ve görüm karşısında hayrete düştüm, fakat hiç kimse onu anlamadı.' Ayetler 26, 27. Peygamberler ve Krallar, 553, 554.

Millerciler ilan ettikleri temel mesajı hiçbir zaman tam olarak anlayamadılar. Yahuda oymağından Aslan'ın "yedi zaman" hakkında daha fazla bilgi vermek istediği zaman geldiğinde, Laodikya deneyimine girdiler ve yedi yıl sonra "yedi zaman"ın ışığını bütünüyle reddettiler. Daniel'in içtenlikle anlamaya çalıştığı yetmiş yıl ile iki bin üç yüz yıl arasındaki tam ilişkiyi asla görmediler. Daniel, son günlerdeki Tanrı halkını temsil eder.

Toprağın şabatlarını yerine getirmesi, kadim İsrail'e verilen antlaşmanın bir parçasıydı; bu antlaşma, her yedinci yılda toprağın dinlendirilmesi hükmünü içeriyordu. O antlaşma, yedi yıllık döngünün yedi kez tekrarlanmasını da içeriyordu. Ayrıca Jübile olarak bilinen kutlama sırasında, yedi yıllık yedi döngünün (kırk dokuz yıl) tamamlanmasının sonunda, mülklerin eski sahiplerine iadesini ve kölelerin serbest bırakılmasını içeriyordu. Yahudiler bu antlaşma ilkelerine itaatsiz davrandılar ve 2. Tarihler, peygamber Yeremya'nın sözünü ettiği yetmiş yıllık sürgünün, önceki dört yüz doksan yıllık bir isyanı temsil ettiğini belirtir. Dört yüz doksan yıl içinde, kadim İsrail Levililer yirmi beşte ortaya konan antlaşma yönergelerine uymuş olsaydı, toprağın dinlendiği toplam yetmiş yıl olurdu. Kutsal Kitap'ta bir yıl üç yüz altmış gündür ve üç yüz altmış günün yediyle ("yedi kez") çarpımı iki bin beş yüz yirmi güne eşittir.

Yetmiş yıl, toprağın dinlenmesiyle kesinlikle bağlantılıdır ve bu da "yedi vakit" ile kesinlikle bağlantılıdır. Daniel, "yetmiş yıllık esaret" in, "Tanrı'nın kutsal yerinin arındırılmasından önceki iki bin üç yüz yıla" ilişkisini anlamaya çalışıyordu. Dolayısıyla "chazon" görüşü ile "mareh" görüşünün ilişkisini anlamaya çalışıyordu. Levililer yirmi beş ve yirmi altıda bildirilen toprağın

dinlenmesini, Yeremya'nın sözünü ettiği yetmiş yıllık esaretle birlikte kabul etmeden bu ilişkiyi anlamak imkânsızdır. "Yedi vakit" in iki bin beş yüz yirmi yıllık bir peygamberlik dönemi olduğunu kabul etmiyorsanız, kendinizi son günlerde Daniel tarafından temsil edilenler arasından çıkarmış olursunuz. Milleritler "yedi vakit" in zamanla ilgili bir peygamberlik olduğunu düşünüyordu, ama Adventizm artık böyle düşünmüyor.

Daniel, tüm peygamberlerde olduğu gibi, dünyanın sonunda Tanrı'nın halkını temsil eder ve Sister White'm, yetmiş yıl ('yedi zaman') ile iki bin üç yüz yıl arasındaki ilişkiyi anlama arzusuna dair yorumları, son günlerdeki Tanrı halkının sahip olması gereken arzuyu yansıtır. Önceki makalelerde belirtildiği gibi, 1843 ve 1850 tablolarında yer alan hakikatlerden, Sister White'ın yazılarında doğrudan (tekrar tekrar) desteklenmeyen hiçbir hakikat yoktur.

Miller'in mücevherleri, son günlerin Gece Yarısı Çılgılığı'nda on kat daha parlak ışıdayacak ve böylelikle bu mücevherler Adventizmin bakireleri için son imtihanı temsil edecektir. Bu mücevherler, Habakkuk'un tablolarında temsil edilen temel hakikatler ile Miller'in odasının ortasında bir masanın üzerine konulan mücevher kutusunda bulunan mücevherlerdir. Temel imtihan son imtihandır; Peygamberlik Ruhunun otoritesi de öyledir. Miller'in rüyasında mücevherler olarak sembolize edilen temel hakikatleri reddetmek, aynı anda Peygamberlik Ruhunu da reddetmektir.

Şeytanın en son aldatması, Tanrı'nın Ruhunun tanıklığını etkisiz kılmak olacaktır. "Görü olmayan yerde halk helak olur" (Özdeyişler 29:18). Şeytan, Tanrı'nın artakalan halkının gerçek tanıklığa duyduğu güveni sarsmak için, farklı yollarla ve çeşitli araçlarla ustaca çalışacaktır. Saptırmak için sahte görümler ortaya koyacak ve yanlışlığıyla karıştıracak; öyle ki, insanları tiksindirecek ve "görüm" adını taşıyan her şeyi bir tür fanatizm olarak görecekle; ama dürüst yürekler, yanlışlığıyla karşılaştırarak aralarındaki farkı ayırt edebileceklerdir. Seçilmiş Mesajlar, cilt 2, 78.

Şimdi, Milleritlerin tarihinde 1798'den 1844'e kadar meydana gelen bilgi artışını ele alıyoruz, ancak Milleritlerin peygamberlik yorumlarında doğru olduklarını, fakat ortaya çıktıkları tarihsel bağlam tarafından sınırlanmış olduklarını tespit ediyoruz. Şimdi son günlerdeyiz ve Adventizmin son neslindeyiz (dördüncü). Bu zaman diliminde, Adventizm gelenek ve âdetlerle (sahte mücevherler) öylesine endoktrine edildi ki artık temel hakikatlerin neler olduğunu bilmiyor. Bu hakikatlerin neler olduğunu bilmemek, Adventizmin bu hakikatlerin önemini kavramasını engelliyor ve onları koruma ve muhafaza etme yönündeki defalarca yinelenen emirleri anlamsız kılıyor.

Ulai Irmağı görümüne dair Gabriel'in yorumuna daha derinlemesine geçmeden önce, temel gerçekler ve Peygamberlik Ruhunun yetkisiyle ilişkili birkaç noktayı ele alacağız. Modern ilahiyatçılar, aşağıdaki pasajın Kutsal Kitap'taki en uzun zaman peygamberliğinin iki bin üç yüz yıl olduğunu ortaya koyduğunu savunur.

İsa Mesih'in ilk gelişinde 'Tanrı'nın Egemenliği'nin müjdesini' ilan eden öğrencilerin deneyimi, O'nun ikinci gelişinin mesajını duyuranların deneyiminde karşılığını buldu. Öğrenciler, 'Zaman doldu, Tanrı'nın Egemenliği yakındır' diye vaaz ederken, Miller ve

arkadaşları da Kutsal Kitap'ta ortaya konan en uzun ve son peygamberlik döneminin dolmak üzere olduğunu, yargının kapıda bulunduğunu ve sonsuz krallığın kurulacağını ilan ettiler. Öğrencilerin zamana ilişkin vaazı, Daniel 9'daki yetmiş haftaya dayanıyordu. Miller ve arkadaşlarının iletmiş olduğu mesaj ise, yetmiş haftanın da bir parçası olduğu Daniel 8:14'teki 2300 günün sona ereceğini duyuruyordu. Her birinin vaazı, aynı büyük peygamberlik döneminin farklı bir bölümünün yerine gelmesine dayanıyordu.

"İlk öğrenciler gibi, William Miller ve arkadaşları da taşıdıkları mesajın önemini kendileri tam olarak kavrayamadılar. Kilisede uzun zamandır yerleşmiş olan hatalar, peygamberliğin önemli bir noktasını doğru biçimde yorumlamalarına engel oldu. Bu nedenle, Tanrı'nın dünyaya iletmeleri için onlara emanet ettiği mesajı duyurmuş olsalar da, anlamını yanlış kavramaları nedeniyle hayal kırıklığı yaşadılar." Büyük Mücadele, 351.

Metin şöyle diyor: "Miller ve arkadaşları, Kutsal Kitap'ta gözler önüne serilen en uzun ve son peygamberlik döneminin sona ermek üzere olduğunu ilan ettiler," ve ilahiyatçılar en uzun ve son peygamberlik döneminin iki bin üç yüz yıl olduğunu iddia ediyor. Ayrıca, metinde Bayan White'ın kastettiğinin de bu olduğunu iddia ediyorlar; çünkü onların iddiasına göre o, doğrudan iki bin üç yüz yıllık dönemi ele alıyor. Yetmiş yıl ile iki bin üç yüz yıllık dönem arasındaki herhangi bir ilişkiye körler. Daniel'in anlamaya çalıştığı ışığa da körler.

Ellen White bir Millerciydi ve 1843 öncü çizelgesine ve F. D. Nichols tarafından yayımlanan 1850 öncü çizelgesine yerleştirilmiş mesajları biliyordu. Nichols tarafından yapılan 1850 çizelgesi, James ve Ellen White'ın Nichols ile birlikte yaşadığı sırada Nichols'un evinde hazırlanmıştı. Bu iki çizelgede de gösterilen Kutsal Kitap'taki en uzun peygamberlik dönemi iki bin üç yüz yıl değildir; Levililer 26'daki "yedi kez"dir.

Önceki pasajın, iki bin üç yüz yılın en uzun ve son peygamberlik dönemi olarak ilhamla tanımlandığını iddia etmek, Sister White'ın yazılarının kendi içinde çelişmesine yol açar. Eğer bu pasajla ilgili ilahiyatçıların iddia ettiklerine inanmış olsaydı, o halde "yedi zaman"ı savunan tabloları onaylaması ne anlama gelir?

"1843 çizelgesinin Rab'bin eliyle yönlendirilmiş olduğunu ve onda değişiklik yapılmaması gerektiğini gördüm; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; O'nun elinin bazı rakamlardaki bir yanlış örtüp gizlediğini, öyle ki O'nun eli çekilinceye dek hiç kimsenin onu göremediğini gördüm." Early Writings, 74.

Geleneklerini ve efsanelerini savunmak isteyenler, 1843 çizelgesinde Rabbin "yedi zaman" hatasının üzerini eliyle örttüğünü ve daha sonraki bir tarihte elini çektiğini ileri sürebilirler. Ancak bu varsayımın sorunu şudur: Kardeş White, Rabbin elini rakamların üzerinden ne zaman çektiğini belirtmiştir; eli, ilk hayal kırıklığının hemen ardından, 22 Ekim 1844'ten önce çekilmiştir. O olaya ilişkin tanıklığında, düzeltilen hatanın ne olduğunu belirtir ve hatanın "yedi zaman" olmadığı açıktır.

"Rab'lerinin neden gelmediğini anlayamayan o imanlı, hayal kırıklığına uğramış kimseler karanlıkta bırakılmadılar. Yine peygamberlik dönemlerini araştırmak için Kutsal Kitaplarına yönlendirildiler. Rab'bin eli rakamların üzerinden çekildi ve hata açıklandı. Peygamberlik

dönemlerinin 1844'e kadar uzandığını ve peygamberlik dönemlerinin 1843'te kapandığını göstermek için ortaya koydukları aynı kanıtların, bunların 1844'te sona ereceğini kanıtladığını gördüler." Erken Yazılar, 237.

Rab'bin eli "rakamların üzerinden çekildi ve hata açıklandı," bunun üzerine onlar da "peygamberlik dönemlerinin 1843'te kapandığını göstermek için sundukları aynı kanıtın, bunların 1844'te sona ereceğini kanıtladığını" fark ettiler. İlk başta 1843'te kapanacağı sanılan peygamberlik dönemleri, üç yüz Millerci vaizin her birinin kullandığı 1843 çizelgesinde gösterilmiştir. O çizelgede 1843'te kapandığı gösterilen peygamberlik dönemleri; Daniel sekizinci bölüm, on dördüncü ayetteki iki bin üç yüz yıl, Levililer yirmi altıdaki iki bin beş yüz yirmi yıl ve Daniel on ikideki bin üç yüz otuz beş yıllarıydı. İlk hayal kırıklığından sonra Rab hatanın üzerinden elini çekti ve Millerciler, peygamberlik dönemlerinin kapanışını 1843 olarak belirleyen aynı kanıtın, aslında bu dönemlerin 1844'te sona erdiğini kanıtladığını fark ettiler.

1850 çizelgesi 1850'de hazırlandı ve 1851 yılının Ocak ayında satışa sunuldu. Ellen White, 1843 çizelgesi hakkında da kaydettiği gibi, bu çizelgenin Habakkuk'un peygamberliğinin de yerine gelişini kaydetti. O çizelge ayrıca Levililer 26'daki "yedi kez" olarak en uzun peygamberlik dönemini temsil ediyordu.

“Tanrı’nın, Kardeş Nichols tarafından çizelgenin yayımlanışında bulunduğunu gördüm. Bu çizelgeye ilişkin Kutsal Kitap’ta bir peygamberlik bulunduğunu gördüm; ve eğer bu çizelge Tanrı’nın halkı için tasarlanmışsa, eğer o bir kişi için yeterliyse başkası için de yeterlidir; ve eğer birinin daha büyük ölçekte yeni bir çizelgeye ihtiyacı varsa, herkesin buna aynı ölçüde ihtiyacı vardır.” Manuscript Releases, cilt 13, 359.

White Kardeş’in, Milleritlerin “Kutsal Kitap’ta ortaya konan en uzun ve son peygamberlik döneminin sona ermek üzere olduğunu ilan ettikleri” gerçeğine yaptığı göndermenin isabetli olduğunu söylemek doğrudur; çünkü gerçekten de öyle yaptılar. “En uzun” “peygamberlik dönemi”nin iki bin üç yüz yıl olduğunu ileri sürmek ise, White Kardeş’in tanıklığını hem kendiyile hem de tarihsel kayıtla çelişir hale getirir. O masala inanmak yalana inanmaktır; son günlerde ise yalana inanmayı seçenler bunu gerçeği sevmedikleri için yaparlar.

İsa, çarmıhın acılarına katlanabilmek için kendini mucizevi bir şekilde bir tür ilahi anesteziyle uyuşturmadı. İsa, ilahi bir acıyla acı çekti; bu, yaratılmışlarından herhangi birinin katlanabileceğinin çok ötesindeydi. Yine de insanlık O’nun suretinde yaratıldı ve ilham, insanlığın O’nun galip geldiği gibi galip gelmesi gerektiğini belirtir. İsa’nın çarmıhın acısına dayanmasını mümkün kılan şey, O’nda bulunan ve insanlığın da sahip olduğu bir nitelikti.

Gözlerimizi, imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı olan İsa’ya dikelim; önüne konan sevinç uğruna çarmıha katlandı, utancı hiçe saydı ve Tanrı’nın tahtının sağında oturdu. İbraniler 12:1.

İsa, önüne konmuş bir hedefi olduğu için çarmıhın acılarına katlandı; biz de onun benzerliğinde yaratıldık ve bu nedenle hedeflerle motive olan varlıklarız. Bu, yaratılışımızın bir parçasıdır. Eğer Adventizmin temellerini anlamanın önemsiz olduğuna inandırıldıysak, bunu yapmaya yönelik hiçbir motivasyonumuz olmaz. O Laodikya durumunun üstesinden gelmek için Kutsal Ruh tarafından uyandırılabilir tek ilahi motivasyon, gerçeğe duyulan sevgidir. Gerçeğe duyulan

sevgi, kaşınan kulaklarımızı okşamak için tasarlanmış kolaycı adet ve geleneklerin mevcudiyetiyle sinanacaktır. Eğer Laodikya rahatlığımız içinde gerçeği kendimiz için anlamaya hiçbir arzumuz yoksa, kaybolacağız. Adventizm bugün bu noktadadır.

Daniel, son günlerde, peygamberlik sözü aracılığıyla yetmiş yıllık esaret ile iki bin üç yüz yıllık kehanet arasındaki ilişkiyi anlamaya çalışan Tanrı halkının bir örneğidir. İki bin üç yüz yıllık kehaneti en uzun ve son peygamberlik dönemi olarak tanımlamak, Adventizmin temel gerçeklerini ve aynı anda Peygamberlik Ruhü'nun otoritesini de reddetmektir. Milleritlerin sundukları en uzun ve son peygamberlik döneminin iki bin üç yüz yıl olduğunu iddia etmek, tarihsel kayıtları reddetmektir.

“Rab’bin bizi nasıl yönlendirdiğini ve geçmiş tarihimizdeki öğretisini unutmamız dışında, gelecekte korkacak hiçbir şeyimiz yoktur.” Life Sketches, 196.

Gabriel, Daniel’in hem "mareh" hem de "chazon" görüşlerini anlamasını sağlamak için geldi ve bu iki görüşü zihninde birbirinden ayırması için ona talimat verdi; her ne kadar bunların açıkça peygamberce bir ilişkisi olsa da. Görü, Kutsal Kitap peygamberliğinin yedinci ve sekizinci bölümlerindeki krallıkları içeriyordu; bunlar, ikinci bölümdeki aynı krallıkların tekrarı ve genişletilmiş hâliydi. Verilen bilgi, bir görüşü Tanrı’nın tapınağının ve halkının çiğnenmesi olarak, diğer görüşü ise halkın ve tapınağın eski hâline getirilmesi işi olarak temsil eden göksel bir diyalogu içeriyordu.

Gabriel yorumu sunduğunda (bu yorum nihayetinde Milleritlerin ilan ettiği mesajın özüne dönüştü), iki görüş arasında mevcut olan ve yorumu zihinsel olarak ayırma buyruğunu yerine getirenlerce dikkate alınması gereken bir ilişki vardı. Ayrımlardan biri, her ikisi de "belirlenmiş" olarak çevrilen iki kelimeyle temsil edilir.

Senin halkın ve kutsal şehrin üzerine yetmiş hafta belirlenmiştir: başkaldırıcıyı sona erdirmek, günahlara son vermek, kötülük için kefarete sağlamak, sonsuz doğruluğu getirmek, görüş ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal’ı meshetmek için. Şu halde bil ve anla ki, Yeruşalim’i onarmak ve yeniden inşa etmek buyruğunun çıkmasından Meshedilmiş Önder’e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta olacaktır; sokak ve surlar yeniden kurulacak, hem de sıkıntılı zamanlarda. Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek, ama kendisi için değil; gelecek olan önderin halkı şehri ve tapınağı yıkacak; sonu sel gibi olacak ve savaşın sonuna dek yıkımlar kararlaştırılmış bulunacaktır. O, bir hafta boyunca birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek; haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu sona erdirecek; iğrençliklerin yayılması nedeniyle onu ıssız bırakacak; tamamına erinceye dek böyle olacak. Ve kararlaştırılan yargı ıssız kalanın üzerine dökülecektir. Daniel 9:24-27.

Yetmiş hafta (dört yüz doksan yıl) halk ve kutsal kent için belirlenmiştir. “Belirlenmiş” diye çevrilen sözcük “kesilip ayrılmak” anlamına gelir ve bu sözcük Yahudiler ve Yeruşalim için bir dönem ya da sınama süresini ifade eder. Bu aynı zamanda Yeruşalim’in yıkımına ve yetmiş yıllık esarete yol açan isyan dönemini de temsil ediyordu. Böylece dört yüz doksan yıl, üçüncü fermanla başlayarak “belirlenmiş” oldu. İsyanın ilk dört yüz doksan yılı, Nebukadnezar’ın üç saldırısını, Yeruşalim’in nihai yıkımını ve gerçek İsrail’in gerçek Babil’de yetmiş yıl süren dağılışı ve

esaretini beraberinde getirdi.

İlk ferman, esaretin sonunu ve Yerusalim'in yeniden inşa edilmesi iinin başlangıcını işaret etti. Üçüncü ferman, iki bin üç yüz yılın başlangıcını işaret etti. İlk meleğin gelişi, ruhsal İsrail'in ruhsal Babil'deki bin iki yüz altmış yıllık esaretinin sonunu ve Mesih'in Milleritleri esareten çıkarıp ruhsal bir tapınak kurmak için kullandığı kırk altı yıllık bir dönemin başlangıcını işaret etti.

Yirmi altıncı ve yirmi yedinci ayetlerde iki kez "determined" olarak çevrilen kelime "charats" olup "yaralamak" ve "bir hüküm" anlamına gelir. Peygamberlikçe, ilk gazabın sonunda papalığın ölümcül bir "yara" alacağı "hükme bağlanmıştı". Bu, Daniel'in on birinci bölüm, otuz altıncı ayette kullandığı aynı kelimedir.

Ve kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek ve kendini her tanrının üzerine çıkaracak, tanrıların Tanrısı'na karşı şaşılabilir sözler söyleyecek; gazap tamamlanıncaya dek başarılı olacak; çünkü belirlenen şey yapılacaktır. Daniel 11:36.

Otuz altıncı ayette, "kral" Papalıktır. Papalık, 1798'e kadar gelişip serpilecekti; o zaman ölümcül yarasını aldı. Sonra ilk "gazap" "tamamlanacaktı", çünkü o "gazabın" "yapılması" "kararlaştırılmıştı" (buyrulmuştu). MÖ 723'te başlayıp 1798'de sona eren, İsrail'in kuzey krallığına karşı ilk gazabın sonunda Papalık "ölümcül bir yara" aldı. "determined" kelimesi "yara" anlamına gelir.

Ve onun başlarından birinin sanki ölümcül bir yara almış olduğunu gördüm; ölümcül yarası iyileşmişti; ve bütün dünya canavarın peşinden hayretle gitti. Vahiy 13:3.

Millercilerin peygamberlik anlayışı, önce putperestlik sonra papalık olmak üzere iki yıkıcı güce dayanıyordu. Bu iki gücün, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ayetindeki "chazon" görünümünde temsil edildiği üzere, kutsal yeri ve orduyu çiğneyeceğini anlıyorlardı.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu işittim; konuşmakta olan o belirli kutsala başka bir kutsal dedi ki: "Sürekli kurban, ıssızlığa götüren suç ve hem kutsal yerin hem de ordunun ayak altına alınmasıyla ilgili görünüm ne zamana kadar sürecek?" Daniel 8:13.

Papalığın yıkıcı gücü, bin iki yüz altmış yıl boyunca kutsal yeri ve orduyu ayaklar altına alacaktı.

Ama tapınağın dışındaki avluyu bırak, onu ölçme; çünkü o uluslara verilmiştir. Kutsal kenti kırk iki ay boyunca ayakları altında çiğneyecekler. Ve iki tanığıma yetki vereceğim; onlar çuval bezi giyinmiş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler. Vahiy 11:2, 3.

1798'deki ilk gazap döneminin sonunda, peygamberlik papalığı "yaralamaya" hükmetmişti. Daniel'in dokuzuncu bölümünde bu hüküm son iki ayette ifade edilir ve bu ayetlerde iki kez "kararlaştırılmış" olarak çevrilen sözcük "chazon" görünümüyle ilişkilidir; oysa yirmi dördüncü ayette "kararlaştırılmış" olarak çevrilen sözcük farklı bir İbranice sözcüktür ve "mareh" görünümüyle ilişkilidir. Son günlerin Tanrı halkını temsil eden Daniel, Gabriel'in zihninde birbirinden ayırmasını söylediği bu iki görünüm arasındaki ilişkiyi anlamaya çalışıyordu.

Bir sonraki makalede bu konuya devam edeceğiz.

“Tanrı bize yeni bir mesaj vermiyor. 1843 ve 1844’te bizi diğer kiliselerden dışarı çıkararak
mesajı ilan etmemiz gerekir.” Review and Herald, 19 Ocak 1905.